

Boeteviering

Joh. 12, 1-11

In haar kloostercel heeft zuster Martha een icoon hangen, gekregen met haar professie en op die icoon staat precies de afbeelding van het verhaal dat we zojuist hoorden. Jezus is te midden van zijn vrienden. Die icoon heet dan ook 'de vrienden van Jezus': Lazarus, Martha en Maria.

Waarom deze lezing op deze dag, zou je je af kunnen vragen. Omdat juist aan het eind van deze veertigdagentijd - we hebben nog zes dagen te gaan, vertelde de lezing ons - moeten we toch wel langzaam helder hebben hoe we ons tot God kunnen keren en die vrienden zijn daar een prachtig voorbeeld van, want ieder doet zijn of haar taak en de liefde die daarmee betuigd wordt naar elkaar toe, is wederzijds.

Niet ver vóór het Evangelie van vandaag is Lazarus door Jezus uit zijn graf opgewekt, heeft Jezus van tevoren bij Martha en Maria al verdriet getroost en nu, nu zitten ze hier met z'n allen bij elkaar en wordt de vriendschap terugbetaald, zou je kunnen zeggen, al is betaald misschien net het verkeerde begrip: teruggedaan is een mooier begrip, denk ik.

Lazarus zit als vriend bij Jezus aan tafel, Martha bedient en Maria zalft, ze zalft de voeten van Jezus, vooruitkijkend naar Zijn dood die nadert, als teken van de balseming die Hij dan niet zal krijgen. In die vriendschap zit het dus wel goed, daar kunnen en mogen we een voorbeeld aan nemen, maar de lezing gaat verder. Het vertelt ons meer over hoe we als mensen zijn. We zijn namelijk niet alleen en niet altijd vrienden van elkaar of vrienden van Jezus. Judas is de eerste die als voorbeeld opgevoerd wordt. Hij gooit het op verspilling, dat het toch zonde is van die prachtige kostbare nardusolie, dat die toch beter goed verkocht had kunnen worden om daarmee de armen te helpen. Maar Jezus doorziet hem en ziet dat hij dat alleen maar uit eigenbelang vertelt en niet uit zorg voor die armen.

Jezus geeft ook aan dat armen er altijd zullen zijn en dat betekent dus voor ons altijd ook de opdracht om voor die armen te zorgen, maar een dief als Judas, moet er die er altijd zijn? Het is wel een eigenschap die onder mensen voorkomt. Eigenlijk roept het verhaal dus meteen op als we die eigenschap bezitten, dan moeten we ons daarvan afkeren en ons meer gedragen als een vriend.

Als we nog wat verder kijken in de lezing, zie we hoe velen nieuwsgierig zijn. Ze willen Jezus zien, maar vooral ook Lazarus, die uit zijn graf is opgestaan. Dat wonder, daar willen ze wel getuigen van zijn. Je zou zeggen bijna een ongezonde nieuwsgierigheid. Wat meer ingetogenheid zou gepast zijn. Ook dat kan in deze veertigdagentijd, juist ook die laatste paar dagen die we nog moeten gaan een belangrijk aspect voor ons zijn.

En dan, tot slot, zijn er die vaste tegenstanders van Jezus, zou je bijna zeggen: schriftgeleerden, wetgeleerden, Farizeeën. Zij beramen een plan en niet zomaar een plan; in feite beramen ze een dubbele moord, want hier horen we dat niet

alleen Jezus, maar ook Lazarus uit de weg geruimd moet worden. Ze trekken teveel aandacht, aandacht die ze graag voor zichzelf willen houden, om hun eigen eer en aanzien omhoog te steken. Dat is perse niet het goede voorbeeld voor ons.

En dan komen we langzaam bij wat het tegengestelde is in de bijbel van vriendschap en liefde, namelijk vijandschap. Maar zegt Jezus juist op een andere plek niet dat we ook onze vijanden lief moeten hebben? Dat mag de oproep zijn van dat evangelie van vandaag. Het is niet moeilijk om je vrienden, je naasten lief te hebben. Ook als je zelf een keer de fout in gaat zul je vergeving vinden bij hen en omgekeerd als zij een keer de fout in gaan zullen ze vergeving vinden bij jou. Dat is ware vriendschap, berustend op liefde en naastenliefde. Maar vijanden liefhebben? Die mensen die je willen verraden, die je bestelen of ten ergste in het verhaal van vandaag: die je uit de weg willen ruimen? Nou, met dat uit de weg ruimen ga ik ervan uit dat zoals we hier, vanavond bij elkaar zijn het wel mee zal vallen, maar het slechte gedachten hebben over een ander, het beramen van een plan waardoor een ander eventjes buiten spel gezet wordt, dat kan ons allemaal overkomen. Dat zijn die kleine dingen van alledag. Het gaat niet alleen om de Poetins of Netanyahu's van deze wereld. Niet alleen om IS of Hamas, het gaat ook om ons en om die kleine misstapje die we van dag tot dag in onze benadering van medemensen kunnen maken.

Bedenk dat Jezus ongeveer in het midden van het verhaal van vandaag zegt: de armen zullen altijd onder ons zijn. En dat zijn soms armen in de letterlijke zin, omdat ze weinig geld en goed hebben; een andere keer zijn het de daklozen, weer een andere keer vluchtelingen en soms ook die mensen die te gemakkelijk verleid worden tot een verkeerde stap, tot een misstap. En daar horen wij ervoor te zijn. Dus: fouten maken kunnen we allemaal, ze oplossen doen we door naar het voorbeeld van Jezus en zijn vrienden ons te keren naar elkaar, ook naar hen die we misschien in eerste instantie niet zien staan en ons zo te keren naar God. Moge we ons zo in deze Goede Week nog enkele dagen voorbereiden op de verrijzenis van Christus. Amen.

Henry Vermeulen, diaken